

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. An Episcopus extra suam Diœcesim possit uti hac facultate Concilij? Ex part. 7. tract. 2. resolut. 8.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

Quoad Dispens.&c. Resol. VIII.&c. 301

Religioso adeundi Episcopum, in casu in quo ipse requirit illum absoluere. Qyoniam per epichejam non est censendum voluntatem summi Pontificis, & Religionis esse, vt Episcopus in eo eventu non absoluat, & cogatur Religiosus vagari, & accedere ad Sedem Apostolicam, gratia absolutionis impetrare. Ita Molina tom. 4. disp. 6. 1. num. 5.

3. Limitanda tamen veniunt supradicta, si facultas absoluendi, aut dispensandi, que non est in immissis absoluendi, aut dispensandi, que non est in immesso Superiori Religionis tunc enim Episcopus absoluere non posset, de consensu Superioris immediatus, nisi accederet etiam consensus illius Provincialis, aut Superioris: sed remittendus est Religiosus ad illum, vt per seipsum absoluat, aut alterius viae committat. Quia cum in hoc casu patet remedium intra Religionem, non est viae facilius consentire, vt extra illam remedium queratur.

4. Vnde ex his omnibus sequitur, quod si praefatus Religiosus absolutione aut dispensatione indulget, potest Episcopo se subiectare, sicut potest his subditos, vt recte obseruat Trullench. ubi supra, & Henriquez lib. 7. de Indul. cap. 26. n. 2. & alij.

RESOL. VIII.

An Archipiscopus, dum actu visitat, habeat potestatem concilium in hoc Decreto?

Ei an extra tempus visitationis possit uti dicta facultate dispensandi, & absolucioni circa suos Episcopos suffraganeos?

Ei an extra tempus visitationis possit Archiepiscopu[m] vii hoc facultate cum subditis suffraganeorum si malitiose suffraganeus differat absolutionem, vel si subditus appellatur ad Metropolitanum? Ex p. 7. ita. Ref. 7.

Respondeo affirmatiu[m]: dico igitur Archiepiscopum dum actu visitat Diocesis suffraganorum, habere facultatem dispensandi, & absolucionis cum subditis vigor huius Decreti Concessione, & cito. Et ita tener Capensim in cursu. Theol. tom. 2. tract. 2. disp. 3. sect. 17 n. 110. Suarez tomo. 4. dis. 3. part. 3. sect. 1. n. 8. Sanchez in Summa, tom. 1. lib. 2. cap. 6. n. 6. & lib. 3. cap. 8. n. 13. & 14. Aula de Cens. part. 2. cap. 7. disp. 10. dub. 6. conclus. 1. Clavis Regiae lib. 6. cap. 12. num. 73. Quibus addere nouissime Trullench. in Decalogum tom. 1. lib. 1. cap. 5. dub. 4. n. 4. Marchinum. de Sacram. Ordin. tract. 1. part. 9. diff. 1. n. 8. Valerus in diff. vtriusque fori. ver. Infratio 4. n. 1. Et ratio est, quia scilicet quo tempore Metropolitanus visitat Diocesim, censetur illa diocesis tamquam suarum quia dispensatio super irregularitate aliquando ita est, necessaria, si non ad recipienda, saltem ad administranda Sacra menta, & ad celebrandas, sicut absolutione a censuris, ac proinde videat comprehensione in capite ult. de censibus in 6. dum conceditur Archiepiscopos visitantibus potestas audiendi subditorum suffraganorum confessiones, & eos absoluendi.

2. Nota etiam non solum tempore visitationis, sed etiam extra post Archiepiscopum uti dicta facultate dispensandi, absolucioni circa suos Episcopos suffraganeos, sicut potest circa subditos sue proprii diocesis. Ita Sayrus ubi supra, Floromus de cas. refra. part. 1. cap. 4. 7. num. 14. & alij, quos citat & sequitur Boffius de Iubilo sect. 1. cap. 10. n. 227. cui addere Sanctarellum tract. de Heresi, cap. 5. dub. 1. n. 4. Vnde non est audiendus P. Suarez tom. 2. de Tom. III.

Rel. lib. 6. c. 15. n. 3. qui dubitatis dicta facultate Metropolitanani circa ipsos suffraganeos, unde putatur attendenda esse consuetudinem.

3. Nota etiam cum Castrus Palao tom. 1. tract. 4. Sup. hoc subdiv. 4. puncl. 3. §. 1. num. 7. quod extra tempus visita- p[ro]p[ter]a in tr. 20. tonis Atchiepiscopi possint uti hac facultate cum subditis suffraganorum, si malitiose suffraganeus differat absolutionem, vel si subditus appellatur ad Metropolitanum.

RESOL. IX.

An Episcopus extra suam Diocesim possit uti hac facultate Concilii? Ex p. 7. tr. 2. Ref. 8.

Si. **N**egatiu[m] respondet Castrus Palau tom. 1. Sup. hoc in tract. 4. puncl. 3. §. 1. n. 13. ubi sic ait: Mihi vero placet, referenda illa verba, in diocesi sua, ad Episcopos absoluentes, & ex illis limitanda esse, ita ut Episcopus extra propriam Diocesim existens non possit uti hac facultate sibi concessa, sed necessari[us] debere existere in sua Diocesi, ut illa vti possit. Sic docent Henriquez lib. 14. de Irregularit. cap. 20. n. 5. Manuel 2. tom. summ. c. 69. n. 1. fine. Barbola alleg. 59. n. 7. fin. Moucor, quia, vt dixi, illa verba, in Diocesi sua, non possunt ad subditos commode referri. Et ratio congruetia efficacius in Praelatis, quam in subditis procedit; magis enim pax, & concordia inter Praelatos offendit, ex eo quod utatur extra propriam Diocesim existens potestate absoluendi sibi concessa, quam ex eo quod existens in propria Diocesi subditum alibi existentem absoluat. Neque hoc est derogare iuri communis, & exercitio voluntatis iurisdictionis, quod vbliber potest exerceri, si cut non est derogatio iuris communis, & facultatis absoluendi, quod absolutorio solum pro foro conscientiae proficit. Quia cum Episcopus in his reseratis nullam haberet potestatem, potuit Pontifex in concessione illius conditiones apponere absque iuris communis derrogatione; quibus seruatis facultatem concedit, & illis omisiss negat: vna autem ex conditionibus est, ut absolutio derur ab Episcopo existente in sua Diocesi: sicut est, vt solum pro foro interno, & conscientiae proficit. Quod si virgines, quare in facultate dispensandi haec conditiones expostulatae non sunt, bene tamen in facultate absoluendi, cum utraque facultas extra iudicialiter exerceri possit secundum nostram sententiam: Respondeo praecipuum rationem esse voluntatem sic concedentis, finis vero huius voluntatis potuit esse, ut remedium, quod erat sufficiens delinquientibus occulitis datur, plique timerent delecta patrare, & publicare; videntes non posse eorum absolutionem ab Episcopis impetrare, nisi delicta occultata sint, & in foro interno, & existentibus Episcopis in Diocesi. Haec sententia est probabilis.

2. Sed contraria non minus probabilem esse puto: Dico igitur posse Episcopum extra suam Diocesim existenter hac facultate uti. Quod docent Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 30. sect. 2. m. 3. fine, & tom. 5. disp. 41. sect. 2. n. 11. fine. Petrus de Ledesma 2. tomo Summe, tract. 1. c. 6. post. 20. concl. diff. 1. Idque mihi persuadet primus. Quod per verba tam ambigua, & comodato sanum sensum patientia, non est credendum Tridentum voluisse ita arctare facultatem Episcopi, ac omnia corrigere, quae iurisdictionem voluntariam extra propriam Diocesim exerceri posse docent. Deinde, quia quando extra Diocesim fieri noluit, non verbis ita ambiguis, sed clarissimis explicavit, vt sect. 6. c. 5. de Refor. Nulli Episcopo licet Pontificalia in alterius Diocesi exercere. Et sect. 23. c. 1.

Cc de

302 Tract. III. De Potestate Episcoporum,

de Reformat. volens, ut antiquior Episcopus in propria Diocesis existens ex suffraganeis approber causas absentiae Archiepiscopi, dixit: *Episcopo antiquiori residari, Vbi ea particula, residenti clare demonstrat opus esse, ut intra propriam Diocesim existat. Non enim alia dicetur residenz. Et ita hæc omnia docet Sanchez in Summa, tom. I, lib. 2, cap. 5, 1. num. 16. Vide etiam Mazuchellum, tract. de cas. referu. disput. 1. quæst. 3. diffic. 10. num. 29.*

RESOL. X.

An Episcopus possit uti hac facultate Tridentini cum suis subditis existentibus extra Diocesim?
Et an possit Episcopus sive existens in propria Diocesim, sive extra illam dispensare super irregularitate subditorum, sive extra Diocesim, sive intra existentium?

Et an sit necessaria Sacramentalis confessio ad gaudendum tali facultate? Ex part. 7. tract. 2. Ref. 9.

Sop. hoc in §. 1. **N** Egatiq[ue] responder Castrus Paulus tom. 1. Ref. seq. si gnante & cursum ad in. 10. §. 2. Ceterum mihi probabili est illa verba in Diocesi sua, limitatoria esse facultatis absoluendi, quod mihi persuideo, quia illa verba ibidem apposita in foro conscientie limitatoria sunt, quia ex vi illorum non prodest absolutione pro foro externo. Ergo etiam sunt limitatoria in Diocesi sua. Addere nulla clausula in decreto superfluere debet, imo neque villa syllaba, ut recte expedit Thomas Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 46. n. 6. Sed superfluerunt illa verba, si potestas absoluendi, non limitaretur, vel ad subditos existentes in Propria Diocesi Episcopi, vel ad Episcopum existentem in sua Diocesi. Ergo ad unum e duobus limitanda est. Minorem probo. Nam concessa Episcopo facultate absoluendi à censuris, potest absoluere quemcumque subdito, quomodocumque sit subditus, vel ratione domicilij, vel ratione habitacionis, ita ut si sit subdito ratione domicilij, possit absoluere illum ubilibet existentem, quia non amittit subjectionem, si sit subdito ratione habitacionis, dum actu habitat, quia tunc est subdito. Ergo illa verba, in Diocesi sua, nihil operantur. Ergo superfluent. Hoc autem non est dicendum. Ergo dicendum est limitationem facultatis absoluendi ad unum e duobus, vel ad subditos existentes in sua Diocesi, vel ad seipsum in sua Diocesi existentem referendam esse.

2. Verum sententiam affirmatiuam docet Sanchez in summa tom. I, lib. 2, cap. 11, n. 17. putat enim Episcopum posse uti hac facultate concessa à Concilio; et si subditi extra Diocesim existant. Igitur Concilio verba, in Diocesi sua, explicanda sunt, erga subditos sua Diocesis. Probatur hec opinio, quia si Tridentini contextum attinet inspiciamus, potius ea particula, in Diocesi sua, videtur ad Episcopi personam referri, ut exigatur ipsum esse intra Diocesim, quam personas subditas. Sic enim ait contextus: *Liceat Episcopis, &c. quoscumque sibi subditos, in Diocesi sua absoluere.* Bi aduerto post particulam, *subditos*, esse virgulam diuidentem eam à particula, in Diocesi sua: quasi hæc illi non coniungatur. Item quia ait, in Diocesi sua: at Diocesis potius dicitur Episcopi propria, quam subditorum. Deinde quia ratio congruentia, quam adducit Suarez potius suader Diocesim referit ad Episcopum, quam ad subditos. Quia ad maiorem pacem, meliori[m]que ordinem, potius spectat, ne Episcopus extra suam Diocesim existentes, &c. Si ergo dicimus non referri ad Episcopum, ne verbis tam ambiguis eius potestas limiteatur, & corrigantur iura voluntariam iurisdictionem extra

Diocesum exerceri concedentia; Similiter dicendum est, non referri ad subditos: ne potestas Episcopi in suos subditos coaretur; & corrigitur iura, quæ ad exercendam iurisdictionem voluntariam in subditos, non attendunt locum, in quo ipse Episcopus, vel subditi sunt, sed iurisdictionem in personas. Quare legitimum sensum eorum verborum esse existimo: *Quoscumque sibi subditos in Diocesi sua.* Ut nullatenus iurisdictionem Episcopi limitent: sed tantum velint, ut Episcopus possit absoluere quoscumque sibi subditi, & quomodocumque sibi subdantur: nempe, vel quia sunt ordinarij subditi, ut pote qui ibi domiciliū habent: vel qui subduntur quod solum penitentia forum: ed quod in sua Diocesi inueniuntur tanquam aduenæ, & peregrini.

3. Hinc deducitur, ait Sanchez, posse Episcopum Sop. hoc prædicta facultate uti, eti[am] tam ipse, quæ subditi sint extra Diocesim, quod etiam notauit Doctor P. The- Refolutio[n]ibus non prætermissus in editio[n]is s. & pro parte in libro 1. cap. 16. Et idem ego vitramque sententiam tam Palao, quam Sanchez 1. 6. 23. §. 6. probabilem & tutam in praxi esse existimo: sed circa presentem questionem vide Fagundez in Precep. Decal. pr. 2. lib. 8. c. 8. n. 34. cui adde Boffium de Tiberio, fct. 1. cap. 10. §. 6. n. 167. & seq. qui n. 166. optimè notat non esse dubium posse Episcopum sive existentem in proprio Diocesim, sive extra illam dispensare super irregularitate subditorum, sive intra, sive extra Diocesum existentium, quidquid minus considerate dixerit Riccius tract. de iure personarum, lib. 5. cap. 16. n. 4.

4. Ex supradictis infertur etiam si vera esset opinio quod Bulla Cœna non derogat huic Decreto Sup. hoc in Concili, & non esse necessarium ad gaudendum tali facultate confessionem Sacramentalem: infertur inquam quod Episcopus Panormitanus Roma existens posset absoluere ab heresi occulta, suum subditum existentem Panormi, vel Episcopus existens Panormi, absoluere subditum existentem Romam; & sic de omnibus aliis casibus.

RESOL. XI.

An Episcopus possit dispensare in suspensionibus, & irregularitatibus virtute Concilii Tridentini less. 24. cap. 6. tantum in foro conscientia, & intra Diocesim?

Et an dicta facultas possit exerceri ab Episcopo erga suos subditos in absentia, & sive Episcopus, sive subditi sint extra Diocesim? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 116.

§. 1. **A**ffirmatiu[m] respondent Henriquez lib. 14. c. 20. num. 5. Aula de cens. part. 7. disp. 10. dub. 6. Vgolinus de posef. Episc. c. 57. §. 2. n. 6. Riccius in praxi tom. 1. refol. 518. n. 7. Alzedus in praxi Episc. part. 2. c. 6. n. 42. Rodriguez, Perez, & alii, alferentes Episcopum non posse dispensare in suspensione extra suam Diocesum virtute illius decreti, & tam per misericordiam, & non per facultatem, ut patet in Vgolinus valere tantum pro foro interno.

2. Verum contrariam sententiam non minus probabilem esse existimo, quam tuetur nouissime Ioani Præpositus in 3. part. D. Thom. quest. 1. de cens. in com. dub. 14. num. 99. & ante illum Sanchez in sum. tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 12. Nam Concil. Trident. illa vñ bas, in foro conscientia, & in diocesi sua, non apponit in priori parte, in qua conceditur dispensandi potestas in irregularitatibus & suspensionibus; quare dicta facultas potest exerceri erga subditos suos ab Episcopo in absentia, & sive Episcopus, siue subditi sint extra diocesim, atque dispensatio non